

EL PONT DE LA VALL

He assistit a moltes conferències de grans empreses i gairebé sempre a l'inici de les mateixes es presumeix d'haver superat l'anomenada "vall de la mort", la que s'entén com una trinxera entre el món acadèmic i l'empresarial. El que hauria de ser un pont entre ambdós mons fort i potent és, malauradament, una altra realitat en el nostre país on la connexió és més aviat dèbil si més no inexistent. Tant les universitats com les empreses són agents efectius del progrés social. Per què són dues realitats que viuen d'esquena? Què està passant?

Relació entre universitat i empresa: l'abisme del coneixement científic

Existeix una desconfiança evident entre la universitat i l'empresa. Per una banda, la primera concentra els seus esforços en la recerca, en una recerca teòrica que sens dubte és vàlida per pujar l'escalafó acadèmic, però que moltes vegades està absolutament allunyada de la societat. De fet, hi ha tesis doctorals sobre les tesis doctorals més absurdes.

FERNANDO TORRES | PRESIDENT COL·LEGI D'ENGINYERS INDUSTRIALS DEMARCACIÓ DE TARRAGONA

Per altra banda, l'empresa concentra molts esforços en establir mecanismes de col·laboració que des del món acadèmic es veuen com un intent de mercantilitzar el coneixement, de reduir la seva recerca a un producte més en el seu mercat insaciable. Moltes de les empreses que han creat els seus propis departaments d'R+D (recerca i desenvolupament) han acabat per perdre la confiança en la societat acadèmica científica.

No hem d'oblidar que tenim universitats amb OTRIS (Oficines de Transferència de Resultats d'Investigació), Centres de Recerca que són bàsics i fonamentals en la seva tasca d'investigació, Centres Tecnològics i, tot el talent que els fa possibles. El resultat és un coneixement científic en forma de tesis doctorals, publicacions i alguns spins-off i startups que sovint queda orbitant en l'abisme entre empresa i formació i que malauradament acaba per no veure la llum.

Per això, es van crear al seu dia els doctorats industrials (amb avantatges fiscals per a les empreses) que pretenien esdevenir una connexió entre acadèmia i empresa, però que ha obtingut uns resultats escassos fins al dia d'avui. Si fem la comparativa amb altres països, aquí es creen poques patents i molta menys transferència de llicència de les mateixes per a la seva posterior explotació comercial. Malgrat aquest panorama tan gris, els enginyers som gent que utilitzen les habilitats i el coneixement que tenen a la seva disposició, per millorar un procés o trobar una solució a qualsevol problema. Així que: anàlisi i resolució.

Més confiança i suport efectiu

El fons del problema és sens dubte la falta de confiança i de suport efectiu entre el sector acadèmic i el sector industrial. Així doncs, ens hem de preguntar com podem enfortir aquest "pont de la vall" i donar-li la consistència i solidesa que necessita? Entusiasme, convicció, certesa i expectativa amb un treball col·laboratiu en tota la cadena de valor i sumar per a multiplicar.

Per tal d'afavorir la societat del coneixement, és substancial invertir en aquesta fossa entre el món acadèmic i de la investigació científica amb el món empresarial, per revalorar la tecnologia i fer possible que arribi als usuaris finals. Sobretot, perquè les dinàmiques estatals en termes econòmics haurien de ser inexcusables en matèria d'innovació, de coneixement i de creixement de la productivitat empresarial.

"Sacrificar la innovació per estalviar costos, és com parar el rellotge per estalviar temps".

M'aventuro a compartir algunes propostes, com ara crear comitès consultius empresarials compromesos i eficaços dins l'acadèmia; taules de treball conjuntes a on uns mostrin les seves necessitats i els altres el seu enginy; adaptar plans d'estudis a les necessitats empresarials, treballant des de l'inici dels estudis universitaris per projectes; afavorir la creació d'anys sabàtics (que no són períodes de vacances) perquè els professors facin estades

a les empreses i a la inversa per tal de guanyar confiança i actualitzar coneixements; implementar en l'acadèmia una part variable en el salari (amb objectius mesurables i quantificables) per avaluar la contribució dels experts en la creació de valor; formació universitària dual garantint la col·laboració de les empreses; afavorir la contractació de doctors en les empreses.

Per acabar, millorar la governança, que segons l'accepció del diccionari és la manera de governar, per tal de donar major poder, autoritat i influència a la ciutadania a l'hora de prendre decisions que afecten directament la vida pública. Mirem l'exemple d'aquells que ho fan bé, tampoc és tan complicat, cal observar i aplicar les fórmules que ja funcionen en altres països.